

EL NOSTRE COR, TOCAT PER LA GRÀCIA DE DÉU

Vull agrair a tots els que heu participat en la vigília diocesana d'oració amb la Mare de Déu en el marc de les celebracions del primer Centenari de la Coronació canònica de la sagrada imatge de la Mare de Déu dels Desamparats. Que la Mare de Déu, que sap l'amor que cadascun de vosaltres heu posat en aquesta vigília, vos el recompense.

Maria sempre ha estat present en el camí de l'Església, des dels seus mateixos inicis. En els Fets dels Apòstols veiem com roman en oració amb els deixebles, fa seues les seues necessitats, anhels i esperances, ora per ells i, d'esta manera, impulsa la seua labor evangelitzadora. També hui nosaltres sentim la seua presència i sabem que Ella fa seues les necessitats de cadascun de nosaltres i de la nostra diòcesi; sabem que la seua presència al llarg de la història de la nostra Església diocesana ha sigut una gràcia: no podem imaginar com seria la nostra vida cristiana i la de la nostra diòcesi sense la Mare de Déu.

I per això, volem donar-li gràcies al Senyor que des de la creu ens va regalar a Maria com a mare i donar-li gràcies a Ella perquè ens ha cuidat i ens cuida amb amor i perquè la seua presència ens sosté, ens anima i fa fecunda la nostra tasca evangelitzadora. A tanta gràcia hem de respondre amb l'agraïment. Que des del més profund de cadascun de nosaltres, la primera paraula siga "Gràcies".

El fruit de la gràcia en Maria és que tota la seua persona i tota la seua vida són per a Déu. En l'obediència a Déu: s'entrega plenament a la seua voluntat sense la més mínima reserva, sense la mínima temptació de dir "no" al que Déu li demana.

El fruit de la gràcia en Maria és la humilitat. Confessa que si totes les generacions la diran Benaurada no és per les coses grans que Ella haja pogut fer, sinó pel que Déu ha fet en Ella.

El fruit de la gràcia en Maria és la caritat: a través de la seua persona i del seu Fill, Déu vol vessar la seua benedicció sobre els famolencs, els pobres i tots els que se senten desamparats.

El fruit de la gràcia en Maria és l'alegria en el Senyor pel que Déu vol fer a tota la humanitat.

El fruit de la gràcia és la fidelitat. Sovint vivim en la desesperança. Maria va confiar en Déu: una vegada va pronunciar el seu 'sí', es va entregar, secundant-se en Déu, cap al que estava per davant.

"La vostra imatge santa portem sempre en el cor." La presència de la Mare de Déu, la paraula que escoltem, els moments d'oració, van tocar el nostre cor. El que és important és que el nostre cor quede tocat per la gràcia de Déu. És el nostre amor a la Verge el que ens porta a estar atents i disponibles per al Senyor, o vivim en la superficialitat? La Verge ens porta a viure en l'obediència a Déu i amb el desig de servir als altres amb generositat, o viui en la meua comoditat? La meua fe em porta a viure amb humilitat, o em sent millor que els altres? La fe em porta a alegrar-me pel bé dels altres o visc instal·lat en el meu egoisme? Estic alegre en el Senyor o sóc dels quals mai estan contents? Visc la meua vocació en el matrimoni, en la vida consagrada, en el sacerdoci per a servir als altres amb fidelitat? Que l'amor a la Mare de Déu ens ajude a que la fe es mantinga sempre viva en la nostra diòcesi i que ens ajude a créixer en la santedat i la caritat.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***